

Zo werkt aandacht: Opvallen, kijken en zoeken in een wereld vol afleiding

Stefan van der Stigchel, Amsterdam:
Maven Publishing, 2016, 224 pp.

Doordat neuropsychologen zo veel en makkelijk praten over executieve functies lijkt het alsof aandacht van het toneel is verdwenen. Eerlijk gezegd is het voor mij moeilijk om een helder onderscheid tussen deze begrippen te maken. Van der Stigchel heeft dat probleem niet: zijn boek gaat niet over executieve functies, hij heeft het vooral over de visuele waarneming, over het al dan niet opmerken van een element in het visuele veld. Hij schrijft er over op een publieksvriendelijke manier, met veel voorbeelden uit het leven gegrepen en een enkel opmerkelijk experiment. Ook beschrijft hij hoe de kennis over aandacht gebruikt wordt door reclamemakers. Hij behandelt echter niet specifieke aandachtstheorieën en ook neuroanatomische en -fysiologische zaken komen nauwelijks aan bod. In het laatste hoofdstuk gaat Van der Stigchel in op aandachtsproblemen bij neurologische aandoeningen, waarbij hij zich specifiek richt op hemineglect en *blindsight*. Doordat Van der Stigchel veel voorbeelden uit het dagelijks leven gebruikt, maakt hij duidelijk hoe cruciaal dit proces is en waarom mensen zoveel dingen niet opmerken. De neuropsycholoog zal er voor zijn eigen vraagstukken in de klinische praktijk weinig nieuwe informatie vinden.

Proefschriften**How to cope with stroke? The effectiveness of Problem Solving Therapy**

Marieke Visser, proefschrift Erasmus
Universiteit, Rotterdam, juni 2016, 141 pp.

Het accent ligt bij het proefschrift van Visser op HR-QoL: health related quality of life na een CVA. In hoofdstuk 2 is bij een groep van 213 patiënten negentien maanden of meer na het CVA gekeken hoe het zat met coping, depressie en HR-QoL (gemeten met de WHHO-QoL-BREF). Het bleek dat patiënten met een accommodatieve copingstrategie (het aanpassen van doelen) minder depressiesymptomen leken te vertonen. Vervolgens werd een vergelijkbare studie uitgevoerd bij 166 CVA-patiënten in de revalidatiefase. Ook hier kwam naar voren dat een aanpassing leidt tot minder depressie. Voldoende reden om een goede copingstrategie aan te leren. Er werd gekozen voor de Problem Solving Therapy (PST): een groepstherapie van achttien sessies van anderhalf uur, waarin patiënten oefenen in het definiëren van een probleem, het bedenken van meerdere oplossingen, het selecteren van een oplossing en het uitvoeren en evalueren. Het onderzoek, uitgevoerd met een RCT-design bij in totaal 166 patiënten, waarbij de ene groep alleen de standaardbehandeling kreeg en de andere groep naast de standaardbehandeling ook nog de PST-therapie, toonde aan dat de PST-therapie na zes maanden leidde tot een betere manier van omgaan met taken, maar niet tot een hogere CVA-specifieke psychosociale HR-